

PRÆDIKEN TIL LANGFREDAG 2020

v. konstitueret sognepræst Katrine Gaub

Evangeliet til Langfredag fra Lukasevangeliet (Læs også gerne de andre bibelske læsninger til Langfredag her: <https://www.bibelselskabet.dk/langfredag-fra-anden-raekke>)

Da de førte Jesus ud, greb de fat i en mand, som kom ude fra marken, og han hed Simon og var fra Kyrene; ham lagde de korset på, for at han skulle bære det bag efter Jesus. En stor folkemængde fulgte ham, deriblandt også kvinder, som jamrede og græd over ham. Jesus vendte sig om mod dem og sagde: »Jerusalems døtre, græd ikke over mig, men græd over jer selv og jeres børn! For der kommer dage, da man vil sige: Salige er de, som ikke kunne få børn, de moderliv, som ikke fødte, og de bryster, som ikke gav die. Da skal man sige til bjergene: Fald ned over os! og til højene: Skjul os! For gør man sådan med det grønne træ, hvad vil der så ikke ske med det visne?«

Også to andre, to forbrydere, førtes med ud for at blive henrettet sammen med ham. Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side. Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.« Så delte de hans klæder ved at kaste lod om dem. Og folket stod og så på. Også rådsherrerne gjorde nar af ham og sagde: »Andre har han frelst, lad ham nu frelse sig selv, hvis han er Guds salvede, den udvalgte.« Også soldaterne kom hen og håned ham; de rakte ham eddike og sagde: »Hvis du er jødernes konge, så frels dig selv.« Der var nemlig sat en indskrift over ham: »Han er jødernes konge«. Den ene af de forbrydere, som hang dér, spottede ham og sagde: »Er du ikke Kristus? Frels dig selv og os!« Men den anden satte ham i rette og sagde: »Frygter du ikke engang Gud, du som har fået den samme dom? Og vi har fået den med rette; vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort.« Og han sagde: »Jesus, husk mig, når du kommer i dit rige.« Og Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I dag skal du være med mig i Paradis.« Og det var nu omkring den sjette time, og der faldt mørke over hele jorden indtil den niende time, fordi solen formørkedes; og forhænget i templet flængedes midt igennem. Og Jesus råbte med høj røst: »Fader, i dine hænder betror jeg min ånd.« Da han havde sagt det, udåndede han.

Da officeren så, hvad der skete, priste han Gud og sagde: »Den mand var virkelig retfærdig.« Da alle de skarer, som var strømmet sammen til dette skue, så, hvad der skete, slog de sig for brystet og vendte hjem. Alle de, som kendte ham, også de kvinder, som var fulgt med ham fra Galilæa, stod og så alt dette på afstand. ([Lukasevangeliet 23,26-49](#))

PRÆDIKEN:

Er Langfredag nådesløs? Vi hører om Jesus, der bliver ført ud af Jerusalem for at blive slået ihjel ved at lide den langsomme og pinefulde død på et kors. På vejen derud siger Jesus til de grædende kvinder, som følger ham, at de ikke skal græde over ham, men over sig selv og deres børn – for dage, der er værre end denne vil komme, dage, der vil være så slemme, at man kan ønske, at man ingen børn havde, som skal gennemleve dette. Og derefter bliver Jesus sammen med to forbrydere korsfæstet, og til sidst udånder han.

Hvor er lyset henne? Hvor er trøsten? Hvor er nåden?

Vi gennemlever en krise i denne tid. Corona fylder ALT lige meget, hvor man ser hen. Mange er bange, mismodige og nervøse – og de fleste er bekymrede. Alle er påvirkede af det, vi står i lige nu, alt er sat på stand-by, og nyhederne handler stort set ikke om andet. Hvert pressemøde, man ser, giver anledning til nye tanker, scenarier, røde og grønne kurver. Vi tænker med fornuften: hvad er det mest fornuftige at gøre i den situation, vi er i nu? Men fornuften giver os ikke trøst og mod og styrke eller befrier os fra de mange bekymringer.

Vi befinder os i dag på Langfredag og det ikke kun rent kalendermæssigt, men rent følelsesmæssigt er vi i vores sind og i vores hjerter i Langfredagens mørke. Det er her, evangeliet taler til os - for vi er sat her for at leve dette og alt andet i vores liv igennem – i tro.

Men vi lever i en materialistisk verden. En verden, hvor vi har lært rigtig meget om fysik og biologi og evolution. Vi har indrettet vores liv og samfund efter dén lærdom, at 'liv er tid', og at mennesket blot er et biologisk fænomen. Men alt dette taler kun til fornuften, og det forklarer ikke det, vores hjerter kan være fulde af. For i vores hjerter bor der en længsel – en længsel, der higer efter det gode, det sande og det skønne. Alt det du kan komme i tanke om,

som rører dig. Man kan blive rørt over ord fra mennesker, der står én nær, over et barns fødsel, over stor skønhed i naturen, over stor musik, et kunstværk, en film, en fortælling osv.

Jeg tror, det er derfor, at mange, især unge mennesker, bliver fascinerede og grebet af de store eventyr- og fantasyfortællinger, som der er blevet filmatiseret så mange af i de senere år. Den længsel, som mange tydeligt føler i deres hjerte, har Gud plantet dér. Det er Guds kalden på os, som rammer os og rører os, netop fordi vi mennesker IKKE kun er biologi. Vi er også væsner af ånd. Derfor er f.eks. eventyrfortællinger og fantasy litteratur og –film blomstreret i de seneste mange år, for det er vokset ud af en materialistisk verden UDEN ånd. Eventyret tiltaler mange, fordi der her tales til hjertet og ikke til fornuften. Det gode eventyr rummer alt det, som vi også lever i i den virkelige verden: liv - død, det gode - det onde, det skønne og smukke - det grimme og væmmelige, sandhed – løgn og lys-mørke. Eventyret kan rumme alt dette, så vi med vores hjerter kan være i dét i vores liv, som vi ikke kan forstå med vores fornuft.

Jesus brugte også fortællinger, når han skulle fortælle om Gud. Han fortalte det, vi kalder 'lignelser', så vi f.eks. får en forståelse af, hvad næstekærlighedsbuddet indebærer, når vi hører fortællingen om Den Barmhjertige Samaritaner. Man kunne sige, at fantasy* er nutidens lignelser, der overordnet fortæller om det største eventyr: nemlig Guds fortælling.

Kristendom er ikke en parentes i menneskets historie, som mange moderne mennesker tænker. Mennesket er en parentes i Guds store historie. Var det mennesket, som skrev historien, så ville den ende ved Langfredag! For vores menneskelige fornuft har ikke fantasi til andet. Men fordi det er Gud, der skriver historien, så fortsætter den med Påskemorgen. Derfor er Langfredag ikke nådesløs. For med Kristus er der ikke en Langfredag UDEN en Påskemorgen. Læser vi evangeliet fra Lukas igen til denne dag, så får vi øje på, hvad Jesus siger til den ene forbryder: *'I dag skal du være med mig i Paradis.'* Der er håb, og der er nåde i Langfredag, og nåden er hos Kristus.

Trods al vores materialistiske fornuft, hvor mennesket blot ses som fysik og biologi, her får Kristus korsfæstet kødet og blodet Langfredag, og med sin opstandelse Påskemorgen siger han: se, her får du det sande eventyr. Det eventyr, vi allerede har fået i Bibelens begyndelse med skabelsesberetningen, for skabelsesberetningen er menneskets ånds-historie: at nok er

vi skabt som mennesker af kød og blod, og som mand og kvinde, men vi er skabt i Guds billede, og dermed er vi af ånd.

Og derfor kan vi, når vi bekymrer os over corona og alle mulige andre ting, glæde os over, at:

'Der venter bag langfredags nat

en påske-morgenrøde.' (fra salme nr. 216 af Aastrup)

Amen.

**Den gode slags af eksempelvis*

C.S. Lewis (Narnia-bøgerne og hans triologi for voksne),

J.R.R. Tolkien (Ringenes Herre)

og J.K. Rowling (Harry Potter-bøgerne)

– og vel at mærke bøgerne,

ikke nødvendigvis de efterfølgende filmatiseringer.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu, og altid, og i al evighed. Amen.

KIRKEBØN

Gud, vor fader og skaber.

Vi beder dig: Vær hos alle syge og sorgfulde, enten de er fjern eller nær.

Vær med alle der er bange og alene og alle der har mistet eller sidder ved et sygeleje og tager afsked.

Vi beder dig: Støt og hjælp os, når vi kommer til at tvivle på dig i en verden fuld af lidelse og nød.

Vær med de forfulgte, og krigs- og terroramte verden over, også her hos os, og lær os altid at se vort medmenneskes lidelse og smerte.

Velsign og bevar din kirke og os, som hører dit ord, og vær med din kirke over hele jorden.

Vær med vor dronning Margrethe den 2., Kronprins Frederik, Kronprinsesse Mary og hele det kongelige hus.

Vær med alle familier, store som små.

Vær hos alle, der har fået magt betroet, at de bruger deres magt med visdom og omtanke.

Styrk vores tro på syndernes forladelse og din tilgivelse og styrk vores håb om et evigt liv hos dig, når vi en gang dør.

Giv os mod til hver dag at møde vort livs nye begyndelser og styrke til at bære vort livs afslutninger. Giv os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed.

Amen.